

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอวัดสิงห์ และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ.
๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอวัดสิงห์ และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ.

๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้
พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอวัดสิงห์
และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอวัดสิงห์ และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ภายใน
แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

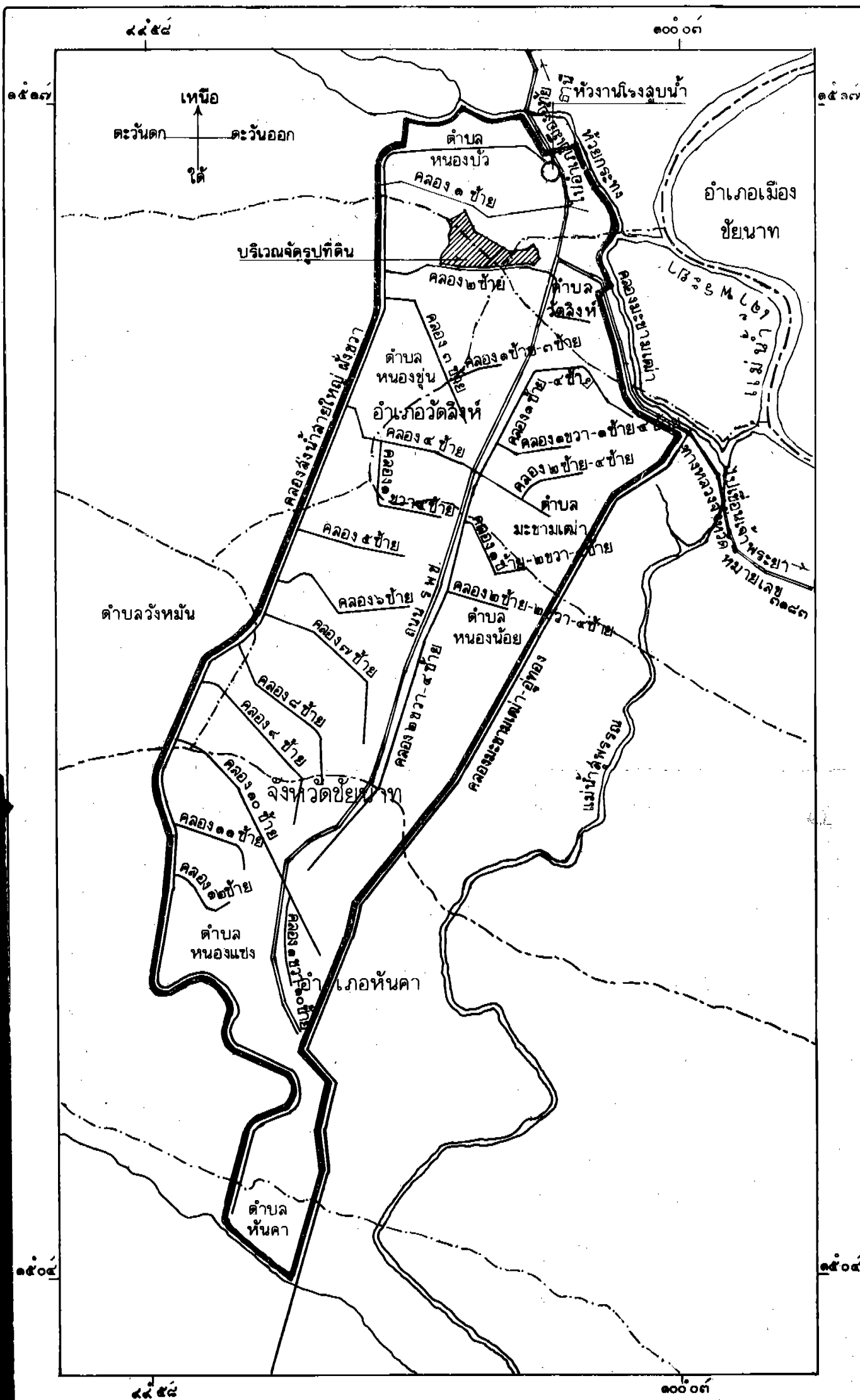
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอวัดสิงห์ และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตราส่วน ๑:๑๐๐,๐๐๐

๕๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแดนบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- แนวเขตแดนบริเวณท้องที่ที่ไม่ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- คลองลัดน้ำ

กรมชลประทาน

ฝ่ายคั้นคูน้ำและจัดรูปที่ดิน

เขียน วิภาดา หวังหน้าฝ่าย
ลอก OSM ผู้อำนวยการ 1.01
ตรวจ อัสดี
กองจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา รองอธิบดีปฏิบัติการแทนอธิบดี
แบบหมายเลข ๐๘๔ วันที่ ๒๑ กย. ๒๕๓๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองชอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการทุ่งวัดสิงห์ ในท้องที่อำเภอวัดสิงห์ และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เสร็จแล้ว แต่ยังคงขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปยังไร่นาโดยทั่วถึงกัน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตร อันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้